

Μία επιστολή - καταπέλτης από την Ηθοποιό και

Συγγραφέα Γωγώ Ατζολετάκη προς τον πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, που μας εκφράζει όλους!

Ανοικτή επιστολή προς τον πρωθυπουργό της ΕΛΛΑΔΑΣ, κ. Αντὼ νη Σαμαρά....

Αγαπητέ κ. Πρωθυπουργέ,

Παρακολούθησα τις θριαμβολογίες σας για τα αποτελέσματα του πρόσφατου Eurogroup, που αφορούν στην επιτυχή έκβαση της παροχής οικονομικής βοήθειας προς την χειμαζόμενη χώρα μας.

Και άκουσα δια των πρωθυπουργικών χειλέων σας, πως πλέον αρχίζει μια "καινούργια μέρα" για την Ελλάδα, πως πλέον η πατρίδα μας θα μπει σε τροχιά ανάπτυξης!

Ασφαλώς πολλοί σας πίστεψαν, επειδή ήθελαν να σας πιστέψουν. Και άλλοι χειροκρότησαν, επειδή αυτό επιτάσσουν τα συμφέροντά τους.

Όμως ο πολύς, ο μεγάλος σε όγκο ΛΑΟΣ, αυτός ο λαός τον οποίον εκπροσωπείτε, αναρωτιέται:

Για ποια ανάπτυξη μιλάτε; Δεν έχετε συνειδητοποιήσει ότι το καράβι βυθίζεται; Τα αμπάρια έχουν πάρει πολύ νερό και ήδη -εκεί στα βάθη- πνίγονται πολλοί, αβοήθητοι κι άλλοι πηδούν αλλόφρονες από τη γέφυρα σε απονενομημένα διαβήματα διαφυγής.

Χαμογελάτε και επαίρεστε για τη σωτηρία της χώρας. Ποιας χώρας, αλήθεια;...

Φοβάμαι πως έχετε μπερδέψει τις χώρες, ίσως αγωνίζεστε να σώσετε μian άλλη χώρα, ή ίσως ζείτε σ' άλλη χώρα.

Εμείς- ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ, ο μεγάλος σε όγκο ΛΑΟΣ- μιλάμε για την ΕΛΛΑΔΑ. Την πατρίδα μας! Κι αυτή η χώρα βρίσκεται στην πυρά. Την καίτε κομμάτι-κομμάτι και ούτε την καμένη σάρκα της αντιλαμβάνονται τα ευγενή ρουθούνια σας, ούτε η αιθάλη φαίνεται να ερεθίζει τους ταλαιπωρημένους οφθαλμούς σας...

Ίσως ακούτε για τον λαό, που υποφέρει. Για την ένδεια. Για τα συσσίτια. Για τα χιλιάδες σπιτικά που διαβιούν χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα... Πληροφορίες - έτσι κύριε Σαμαρά; Νούμερα! Αριθμοί! Στατιστικές...

Όμως δεν είμαστε αριθμοί, κύριε Πρωθυπουργέ της Ελλάδας. Είμαστε ΑΝΘΡΩΠΟΙ. Με συγκεκριμένες ανάγκες.

Πρόσφατα, στην περιοχή που μένω, δημιουργήσαμε μια ομάδα δράσης για βοήθεια σε άπορες οικογένειες και ιδρύματα. Κάνουμε κάτι πολύ απλό:

Παραλαμβάνουμε από μερικούς φούρνους ψωμί και αρτοσκευάσματα που δεν διατέθηκαν στη διάρκεια της ημέρας, και τα προωθούμε σε ανθρώπους που δυσκολεύονται ακόμα και για το ψωμί, καθώς και σε ιδρύματα που παρέχουν συσσίτια σε δυσπραγούντες και άστεγους.

Κάθε βράδυ γίνεται η ίδια διαδικασία. Η ομάδα μου -και εγώ προσωπικά- εργαζόμαστε μέχρι αργά τη νύχτα, ώσπου να γίνει ο διαχωρισμός των προϊόντων και η παράδοση σ' αυτούς που δεν έχουν τη δυνατότητα ούτε για μια φρατζόλα ψωμί...

Και ξέρετε, κύριε Πρωθυπουργέ, με τι αγωνία περιμένουν τη σακκουλίτσα τους; Άνθρωποι νοικοκυραίοι μέχρι χθες, γυναίκες με άνεργους άντρες που μεγαλώνουν παιδιά με 300 και 400 ευρώ, παππούδες που φυλάνε το κουλούρι ή το κέικ για να το δώσουν την άλλη μέρα στο εγγόνι κολατσιό για το σχολείο...

Τους ξέρετε αυτούς τους ανθρώπους, κύριε Πρωθυπουργέ της Ελλάδας; Ζουν εδώ, είναι ΕΛΛΗΝΕΣ! Τους έχετε συναντήσει ποτέ; Και το σπουδαιότερο:

Αν τους συναντήσετε, ΕΧΕΤΕ ΤΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΙΤΑΞΕΤΕ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ;... Γιατί εγώ τους κοιτώ κατάματα κάθε βράδυ, κύριε Σαμαρά. Και βλέπω στο βλέμμα τους να λαμπυρίζει η χαρά για μια φρατζόλα και ένα σταφιδόψωμο.

Μπορείτε να φανταστείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, τη ζωή σας αν ξυπνήσετε αύριο το πρωί και δεν έχετε ηλεκτρικό για να φτιάξετε τον καφέ σας - και δεν μπορείτε να επικοινωνήσετε με κανέναν, γιατί θα σας έχουν κόψει το τηλέφωνο - και δεν έχετε πετρέλαιο για να ζεσταθείτε - και τα παιδιά σας πηγαίνουν στο σχολείο με ξεσκισμένη τσάντα, με τρύπια παπούτσια και άδειο στομάχι... και πρέπει να περιμένετε στη στάση μέσ' στ' αγιάζι τρία τέταρτα για να έρθει το λεωφορείο, γιατί τα δρομολόγια έχουν μειωθεί... και να πέφτετε στο κρεβάτι νηστικός, γιατί το τελευταίο ξεροκόμματο το δώσατε στα παιδιά σας...

Φανταστείτε μια μέρα τη ζωή σας έτσι! Φοβάμαι πως όσο ευφάνταστος (!) κι αν είστε, δεν θα τα καταφέρετε. Όμως - ξέρετε- αυτή είναι η καθημερινότητα πάρα πολλών Ελλήνων. Ελλήνων που ΤΡΕΙΣ ΦΟΡΕΣ μέχρι τώρα εσείς και οι όμοιοί σας ΣΩΣΑΤΕ!!!

Κι αυτοί οι ΕΛΛΗΝΕΣ είμαστε εδώ, και βολοδέρνουμε μέσ' στην απελπισία, γιατί δεν έχουμε άλλη πατρίδα. Ακόμα και οι Μικρασιάτες, μετά την Καταστροφή, είχανε μια πατρίδα να πάνε. Εμείς εγκλωβιστήκαμε. Πού να αναζητήσουμε πατρίδα ; Πού βρίσκεται η πατρίδα μας ;...

Χαρείτε όσο θέλετε, που μας σώσατε. Χαρείτε πάνω στ' αποκαϊδία του λαού. Μπορεί να βαυκαλίζεστε ότι σώσατε τη χώρα, όμως ο λαός έχει καταποντιστεί.

Και ξέρετε κάτι, κύριε Πρωθυπουργέ; Μια χώρα είναι ΧΩΡΑ με το λαό της. Χωρίς το λαό της είναι απλώς μια γεωγραφική έκταση. Δεν σας το διδάξανε αυτό εκεί στα επιφανή πανεπιστήμια που σπουδάσατε;...

Αν σώσατε κάτι, αν "θεωρείτε" ότι σώσατε κάτι, σώσατε μια γεωγραφική έκταση. Ας μη μιλάμε όμως για την ΕΛΛΑΔΑ....

Μετά τιμής

Γωγώ Ατζολετάκη

Ηθοποιός- Συγγραφέας